

4. Кулак Н.В. Актуальні питання правового статусу добровольчих формувань в Україні./ Н.В. Кулак // Часопис Київського університ – 2016. – № 4.

УДК 342.5

ПОНЯТТЯ МЕХАНІЗМУ ДЕРЖАВИ

Студент О.В.Грицай , гр. БП-1-16

Наук. керівник к.н. з держ. упр. Н.В. Кулак

Київський національний університет технологій та дизайну

Механізм держави — це цілісна ієрархічна система всіх державних організацій, які практично здійснюють завдання та функції держави. Механізм є структурним та предметним втіленням держави, це її постійно функціонуюче вираження. Між функціями держави і її механізмом існує прямий зв'язок. Оскільки механізм створюється для виконання функцій держави, саме їм у цьому зв'язку надається вирішальна роль. Будова механізму держави залежить від того, які функції бере на себе держава. Структура механізму держави складається з державних органів, державних підприємств і державних установ. Цілісність державного механізму забезпечується єдиними принципами організації та діяльності державних органів, підприємств і установ, спільними цілями. Між складовими елементами механізму держави існує ієрархічний зв'язок: різні органи та установи посідають неоднакове місце в державному механізмі. Лише органи держави наділяються владними повноваженнями, за допомогою яких відбувається управління справами суспільства. Державний орган — це складовий елемент механізму держави, який безпосередньо здійснює функції держави та наділений владними повноваженнями. Державні органи взаємозв'язані відношеннями субординації. Система всіх державних органів складає апарат держави.

Державні підприємства (підприємства державної форми власності) засновуються для здійснення господарської діяльності з метою виробництва необхідної державі продукції, виконання різних робіт і надання різних послуг для задоволення потреб суспільства.

Державні установи — це державні організації, які здійснюють практичну діяльність з виконання функцій держави в різних сферах: соціальній, культурній, освітній, у сфері охорони здоров'я тощо. Таким чином, державні підприємства та установи підпорядковуються державним органам та здійснюють відповідні функції держави у сфері виробничої діяльності (підприємства) або у сфері нематеріального виробництва, виконують загальносоціальні функції в галузі економіки, освіти, охорони здоров'я, науки (установи). Державні установи та підприємства, на відміну від державних органів, не є носіями державної влади.

У науковій і навчальній літературі державний механізм розглядається як сукупність різних державних органів, інших організацій (підприємств і

установ), збройних сил, матеріальних засобів державної влади, а державний апарат розглядається як система лише державних органів. Державний орган являє собою відносно самостійну, структурно відособлену ланку державного апарату, створювану державою з метою здійснення певного виду державної діяльності, наділену відповідною компетенцією, що спирається у процесі реалізації своїх повноважень на організаційну, матеріальну і примусову силу держави.

Однією з найважливіших проблем, які стосуються організації державної влади, протягом кількох століть є питання про єдність і поділ влади. Ідея поділу державної влади на законодавчу, виконавчу і судову гілки влади супроводжує пошук людством ідеальної держави протягом багатьох століть. У зачатковому стані вона була присутня уже в поглядах давньогрецьких філософів (Аристотель, Полібій). Основний принцип цілісного вчення про демократичну державу він був сформульований Д. Локком і розвинений згодом Ш. Монтеск'є. Теоретична база була підготовлена всім об'єктивним ходом історії, а поштовхом до її оформлення стали буржуазно-демократичні революції.

Таким чином, механізм держави це цілісна система, яка розвивається разом із державою.

Література:

1. Абдулаев М. И., Комаров С. А. Проблемы теории государства и права. - СПб., 2003. - С.83-84. Исакова М. К. Механизм Советского общенародного государства. Автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Саратов, 1984. - С.310.
2. Комаров С.А. Государство в политической системе общества. // Общая теория государства и права. Академический курс в 2-томах. / Отв. ред. проф. М.Н.Марченко. Том 1 Теория государства. М.,1998. - С. 244-245.

УДК 340.0

ПРАВОВІ СИСТЕМИ СУЧАСНОГО СВІТУ

Студент Є. Гусейнов гр. БП-1-16

Наук. керівник к.н. з держ. упр. Н.В. Кулак

Київський національний університет технологій та дизайну

Швидкий розвиток і зміни у системі правопорядку викликають розширення сфер правової систематизації, ліквідує перешкоди на шляху до тісної взаємодії правових систем світу, та національних та міждержавних правових систем.

Одночасно формується механізм взаємодії, який створює можливість запобігти уніфікації і зберегти правову багатоманітність.

Умова формування такого механізму – знання закономірностей розвитку всіх типів правових систем. Тому актуальними донині є питання групування сучасних правових систем світу.

Раніше для цього використовували класифікацію правових систем світу за різноманітними критеріями.